

[Lasse Budtz]

stykke fremlægges af regeringen i finansudvalget.

Finn Jørgensen (KF):

At SF og VS som modstandere af dansk forsvars- og udenrigspolitik, som modstandere af dansk medlemskab af NATO, kan fremsætte et beslutningsforslag som det, vi behandler her, er ikke overraskende, og det er for så vidt heller ikke betænkeligt. Men det er i højere grad betænkeligt, at man i bemærkningerne og som argumenter for et sådant forslag kan tage socialdemokratiet til indtægt. Jeg synes ikke, at det bliver mere forståeligt, når socialdemokratiet ved hr. Lasse Budtz nu giver udtryk for, at man i virkeligheden står inde for, at det er fornuftigt at tage socialdemokratiet til indtægt for det forslag, der er fremsat her.

Socialdemokratiet er mod atomoprustning, men det er vi andre da også, og jeg vil gerne spørge: hvem er ikke imod atomoprustning, hvis der er en sådan? Det, der er spørgsmålet, er, om det forslag, der er fremsat her, hjælper frem mod det mål, der er angivet, om det at forlænge forhandlingsfasen ændrer den kendsgerning, som er udgangspunktet for beslutningerne, at der er en betydelig sovjetisk overlegenhed på raketområdet i Europa i dag. En fastfrysning løser heller ikke dette problem.

Derfor finder vi i det konservative folkeparti, at vedtagelsen af et beslutningsforslag som det, der er fremsat her, vil vanskeliggøre gennemførelsen af NATOs dobbeltbeslutning fra december 1979. Vi finder, at det vil være ulykkeligt, hvis det skulle lykkes SF og VS med tilslutning fra andre at påføre NATO-samarbejdet de problemer, som en sådan vedtagelse vil give, og som forsvarsministeren jo netop har givet udtryk for, ved at belastninger, som vi naturligt måtte bære, skal flyttes over på andre NATO-partnere.

Vi finder, at den filosofi, der lå til grund for dobbeltbeslutningen i december 1979, er rigtig, og at den er holdbar i dag. Spørgsmålet er: hvorledes skabes der balance på dette område i Europa?

Sovjetunionen har opstillet en lang række SS-20 raketter vendt mod og med rækkevidde til at dække hele Vesteuropa – ja, i øvrigt også til at dække større dele af Afrika og Kina. Spørgsmålet er, om det er på det ni-

veau, balancen skal skabes, eller om det er på et andet niveau, man skal forsøge at skabe balancen. Jeg kan klart give udtryk for, at vi meget gerne så, at balancen blev skabt på et lavere niveau. Vi mener, at midlet dertil er den beslutning, NATO har truffet, gående ud på, at man skal forhandle om dette lavere niveau, men man skal samtidig gøre det klart både i ord og handling, at kan vi ikke nå ned på dette lavere niveau, så må vi jo acceptere at bevæge os op mod det højere, selv om det bestemt ikke er ønskeligt for os.

Derfor forekommer det helt naturligt, at den daværende socialdemokratiske regering tilsluttede sig NATOs beslutninger, herunder at Danmark skulle yde sit bidrag til det program, der skulle gøre det muligt at foretage raketopstillingen.

Vi vil se det som vor opgave i forsvarsudvalget, hvortil beslutningsforslaget formentlig bliver henvist, at medvirke til, at det ikke kommer tilbage til folketinget i den form, det har i dag – ja allerhelst, at det ikke kommer tilbage til folketinget overhovedet – og at den linje, der blev lagt af den forrige regering ved forsvarsminister, udenrigsminister og andre, fastholdes, således at Danmarks medlemskab af NATO ikke anfægtes, og således at Danmark fortsat kan betragtes som en ligeværdig partner i samarbejdet.

Arne Christiansen (V):

NATOs dobbeltbeslutning var rigtig. Danmark kan naturligvis kun være tilfreds med, at supermagterne nu forhandler om begrænsning af mellemdistanceraketterne i Europa. Her må vi sammen med vores partnere i NATO støtte nedrustningsbestræbelserne, og det gør vi bl. a. ved at stå fast på de beslutninger, der er truffet i NATO om at opstille mellemdistanceraketter i visse vesteuropæiske lande. Disse raketter er det middel, som skal presse Sovjet til at opgive sin igangværende raketoprustning. Der må skabes balance i tingene, så nedrustningsforhandlingerne bliver troværdige.

Med det forslag, der behandles i dag, angribes Danmarks troværdighed som allieret, og det er vel også forslagsstillernes formål. Det er kun trist, at den socialdemokratiske ordfører slutter sig til dette hold. Skal socialdemokratiet virkelig til at pantsætte sin udenrigspolitik hos SF og VS, så er det